Ч. 121 Середа 2 червня (14) 1893. Рôкъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвской“.

Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціѣ неопечатанй вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціѣ „Ґазеты Львôвской“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодинокое число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодинокое число 3 к.

Поясненя Є. Ексц. Впреосв. Митрополита.

Якъ вже звѣстно, розпустили були москвофілы всѣлякй ложнй вѣсти о дѣяльности рускихъ Владикъ, — спеціяльно же Впреосв. Митрополита пôдчасъ гостины рускихъ путникôвъ въ Римѣ та о становищи Св. Апостольского Престола до рускои Церкви въ Галичинѣ. Они розпустили ту вѣсть умысно, щобы межи Русинами выкликати занепокоєне, невдоволене та идучій въ слѣдъ за тымъ заколотъ та роздоръ въ народѣ. Хто слѣдить пильно и уважно за всѣмъ, що у насъ роблять москвофілы, той вôдъ разу пôзнасть ся на кождôй ихъ штуцѣ и той певно заразъ змѣркує, що имъ не розходить ся о нѣчо иншого, якъ лишь о то, щобы рускій нарôдъ пхати чимъ разъ дальше въ бѣду и нищити его та руйнувати и, колибъ можна, зовсѣмъ убити. Рускій нарôдъ небезпечный для Москалѣвъ, бо готовъ у нихъ упôмнути ся о свои права, тожь треба его нищити, де лишь можна. До того служать у насъ Москвофілы и тому то они такъ голосно кричать, що нѣбы то выступають въ оборонѣ народу руского, щобы той нарôдъ, въ своихъ широкихъ масахъ, въ своѣмъ селяньствѣ, майже зовсѣмъ темный, повѣривъ имъ и давъ ся имъ тымъ лекше завести въ погибель. Хто доси слѣдивъ пильно и уважно за всею дѣяльностію нашихъ москвофілôвъ, той признасть, що все лихо, яке спадало на Русинôвъ, спадало лишь зъ ласки тыхъ москвофілôвъ. Теперь же, коли они видять, що люде чимъ разъ менше имъ вѣрять, то они старають ся тымъ бôльше его непокоити, не перебирають вже въ способахъ и средствахъ. Тому то скористали они и зъ нагоды подорожи Русинôвъ до Риму, щобы выклилати знову сильне занепокоєне, а щобы своѣй роботѣ надати ще бôльшои ваги и бôльшого розголосу, вôдважили ся навѣть на брутальный нападъ на Впреосв. Митрополита. Що у всѣхъ тыхъ поголоскахъ, якй розпустили москвофілы, не було анѣ слова правды, найлѣпшимъ доказомъ поясненя Є. Ексц. Впреосв. Митрополита, данй въ суботу рускôй депутаціи, а котрй то поясненя Впреосв. Митрополитъ позволивъ оголосити прилюдно. Депутація, о котрôй мы вже доносили, явила ся пôдъ проводомъ посла Романчука, котрый промавляючи въ имени депутаціѣ высказавъ обурене на вѣденьску демонстрацію и говоривъ дальше бôльше менше такъ:

„Мы приходимо такожь, щобы заявити нашу незахитану преданôсть и запевнити, що мы не вѣримо нѣякимъ злобнымъ, а уближаючимъ Вашому Высокопреосвященьству вѣстямъ, будьто бы Вы, нашь Архипастырь, приймили на себе якйсь зобовязаня або згодили ся на мѣры, шкôдливй для нашои рускои Церкви, нашого обряду або нашои народности, якъ: затиране питоменного характеру нашого обряду, заведене целібату въ рускôмъ духовеньствѣ и т. и. Тажь намъ вѣдоме, що Ваше Впр-во, яко голова рускои Церкви въ Галичинѣ, и знають и чувствують потребы тоижь Церкви якъ и руского народу, а также не можемо припустити, щобы верховный голова всеи католицкои Церкви мавъ вôдступити вôдъ традиціѣ тыхъ своихъ попередникôвъ, якъ наконець не можемо вѣрити, щобы хтось въ якихъ небудь рѣшаючихъ сферахъ носивъ ся на серію зъ намѣрами, котрй бы були непотрѣбною, а небезпечною провокаціею цѣлого руского народу. Однакожь мусимо зъ прикростію сконстатувати, що многй Русины суть вѣстями сего рода сильно занепокоєнй, и мы уважаємо за свой обовязокъ подати се до вѣдомости Вашои Ексцеленціѣ. Мы приходимо для того и просити, щобы Ваша Ексцеленція зволили сказати кôлька простыхъ, а щирыхъ слôвъ поясненя и успокоєня, котре успокоєне мусить лежати и въ интересѣ загальнôмъ и въ интересѣ самои Вашои Ексцеленціѣ. Вôдъ насъ же просимо приймити увѣрене, що мы все готовй станути за В. Впреосвященьствомъ, нашимъ церковнымъ проводиремъ, въ оборонѣ запорученыхъ правъ рускои Церкви, и що Ваша Ексцеленція можуть въ тôмъ на насъ и на цѣлый рускій нарôдъ зъ его духовеньствомъ вповни числити“.

Є. Ексц. Митрополитъ, подякувавши депутаціи за привѣтъ и оказану ему жичливôсть та довѣріе, говоривъ дальше въ сей спосôбъ: „Входячи зовсѣмъ въ интенцію Вашу, панове, мушу насампередъ ще разъ, якъ зробивъ я се вже и вчера, запевнити о жичливости и печаливости Св. Отця и Риму для нашои Церкви и нашого народу. Слова въ промовѣ Св. Отця о зближеню обряду толковано хибно. Анѣ я, анѣ въ Римѣ не гадають зовсѣмъ о вводженю якихсь новостей зъ латиньского обряду, а ходить тôлько о потверджене дечого, що вже давнѣйше приняло ся и вкоренилось. На пр. спѣване Святый Боже зъ дзвоненемъ, обношене монстранціѣ не було первѣстно въ нашôмъ обрядѣ, однакожь оно нашому обрядови не шкодить, не затирає его характеру, — той змыслъ мали слова Его Святости. Що до поголосокъ о якихсь моихъ зобовязаняхъ, о якôйсь присязѣ, то такй рѣчи суть просто неможливй. Якйсь змѣны, якйсь новй введеня не дали бы ся навѣть цѣлкомъ тайно зробити, мусѣла бы бути напередъ згода, що наименше двохъ епіскопôвъ, тай всьо мусѣло бы ити явно. Оно и неможж-

2)

Всесвѣтна выстава въ Шікаґо.

(Дальше).

II.

День бувъ хмарный, коли мы приѣхали до Нового Иорку. Корабель посувавъ ся лишь поволи вузкимъ устемъ рѣки Гудзонъ, на котрôи правôмъ березѣ, т. е., по лѣвôмъ боцѣ, коли ѣхати въ гору, въ Гобокенъ знаходять ся складовй мѣсця великихъ товариствъ пароходнои плавбы. Тутъ стоять величезнй кораблѣ, а поза ними пôднимають ся величезнй домы призначенй на склады и для пасажирôвъ. Мы минали якъ разъ славный на весь свѣтъ бруклінскій мôстъ, але годѣ було ему придивити, ся, бо саме тогды порали ся на корабли мытовй урядники, котрй розпытували кождого подорожного, зъ вôдки вôнъ и куды вôнъ ѣде и все то списували на папѣръ, а вôдтакъ и давали ще щось пôдписувати. Показало ся, що то була якась письменна присяга, котрою кождый зъ насъ потверджавъ, що не має нѣчого зъ собою до оплаты. Однакожь тои присяги нѣхто зъ насъ не читавъ, а урядники ревідували опôсля и безъ того нашй пакунки на коморѣ.

Наконець причаливъ корабель до берега. Подорожнй стояли вже на нѣмъ готовй до выходу, а кождый отворивъ парасолю, бо ставъ падати дрôбный дощь. Положено мôстокъ, покрытый кавчукомъ и всѣ почали сходити по нѣмъ до величезного будынку, де мѣстить ся мытова комора. Білетôвъ тутъ не вôдбирали, якъ то роблять н. пр. у насъ на зелѣзницяхъ, бо тутъ нема нѣякои контролѣ и людемъ зъ тымъ выгôдно и добре. Мы зайшли до величезнои галѣ передѣленои на право на довгій пересѣкъ, призначеный для подорожныхъ, де складають ся попôдъ стѣну пакунки подорожныхъ. Кождый пакунокъ складає ся пôдъ стѣну на мѣсце, котре назначене якою буквою, выписаною на стѣнѣ. Тутъ вже увихає ся множество всѣлякихъ аґентôвъ готелевыхъ, товариствъ для перевозу пакункôвъ и т. д., а кождый заразъ ловить собѣ свого пасажира. Тымчасомъ зносять сторожѣ корабельнй ручнй пакунки, що лежали на сподѣ корабля, и складають ихъ по пôдъ стѣну. Наконець зъявляє ся урядникъ мытовый зъ своими помôчниками, робить бôльше або менше строгу ревізію и значить крейдою кождый пакунокъ якимсь значкомъ. Ажь теперь можна вже ити дальше.

Насампередъ спѣшить кождый до перевозу, щобы зъ Гобокенъ дôстати ся до властивого Нового Иорку, котрый лежить на вузенькôмъ пôвостровѣ межи Гудзономъ, а островомъ Long Island, на котрôмъ есть мѣсто Бруклінъ, сполучене зъ нимъ величезнымъ мостомъ ланцуховымъ. Кораблѣ до перевозу суть величезнй, дуже высокй и дуже практично уладженй; они ѣздять безустанно зъ одного боку на другій. Отъ незадовго станули мы й на другôмъ боцѣ, а аґентъ готелевый, що насъ вѣвъ, показавъ намъ „каръ“ (вôзъ), котрымъ треба ѣхати до готелю. Готель лежить при 18-ôй улици на розѣ 4-ои авні (широкои улицѣ, высадженои деревами) и есть уладженый пôсля european plan (вымавляє ся: юропіенъ плянъ), значить ся, вынаймає ся въ нѣмъ лишь комнату, а харчує ся, де кому догôдно. Щобы вамъ показати заразъ на самôмъ початку, якъ то выглядає жите въ Америцѣ, то розкажу дещо про американьскй готелѣ.

Подумайте собѣ величезный чотирогранный будынокъ на сѣмь, вôсѣмь або й бôльше поверхôвъ высокій, зъ чотирома фронтами до чотирохъ улиць. Есть то будынокъ, въ котрôмъ змѣстило бы ся не то не одно наше село, але хочь бы й яке бôльше мѣсточко. Брамою, украшеною всѣлякими фіґурами, входить ся до просторои салѣ, т. зв. ротунды, роздѣленои рядами стовпôвъ на множество частей. Тутъ панує вôдъ 6 год. рано до пôзнои ночи такій рухъ, якій можна хиба побачити лишь по великихъ двôрцяхъ зелѣзниць, н. пр. въ Лондонѣ, або по великихъ біржахъ. Сотки людей ходять то сюды то туды розговорюючи зъ собою, або стоять купками, курять и — плюють доокола. Але не бôйте ся, щобы васъ хто обплювавъ; Американець має таку въ тôмъ вправу, що плюне на міліметеръ коло васъ, але не занечистить вамъ анѣ чобôтъ анѣ одежѣ. Середъ того крикливого натовпу людей сидять собѣ другй гостѣ зовсѣмъ спокôйно попôдъ

ливо, щобы причиною демонстраціѣ противъ мене були обавы того роду.... О тôмъ, щобы, якъ голосять, Єзуиты мали обняти зарядъ нашои семинаріѣ духовнои, нема анѣ бесѣды, анѣ гадки. Взагалѣ не приготовляють ся нѣякй змѣны, и прошу тôлько ще разъ всѣхъ бути терпеливыми, а пересвѣдчать ся, що нема нѣякои пôдставы до якихъ небудь обавъ. Васъ же, пн., упевняю, що я дѣлаю и завсѣгды дѣлати буду для добра нашои Церкви и нашого рускiого народу.

Посолъ Романчукъ подякувавши за успокоюючй поясненя, порушувавъ деякй специяльнй справы, мѣжъ иншимъ справу мнимого введеня целибату у руского духовеньства. Є. Ексц. Митрополитъ вôдповѣвъ, що вже въ его попередныхъ словахъ мѣстить ся поясненє тои справы. Щобыжь цѣлкомъ ясно и рѣшучо выразитись, то заявляє, що якъ доси, такъ и дальше будуть высвячуватись кандидаты стану духовного зарôвно жонатй якъ безженнй, коротко сказавши: все лишить ся и на дальше такъ, якъ есть теперь.

Що до позаторôчного синоду заявивъ Высокопреосвященый таке: Рѣшеня нашого синоду, якъ взагалѣ справы восточныхъ церквей, розбирають ся въ Римѣ дуже докладно. Они вже выдрукованй и теперь тамъ попридѣлюваня поодинокимъ референтамъ, зъ котрыхъ однымъ есть попередный митрополитъ Іосифъ. Тіи застановляють ся якъ найскрупулятнѣйше надъ кождымъ словомъ, щобы не было нѣякого сумнѣву. Евентуальнй змѣны не суть вправдѣ выключенй, н. пр. власне Высокопреосв. Іосифъ розважає, чи не зробити деякихъ стилистичныхъ поправокъ; однакъ я надѣю ся таки, що рѣшеня нашй будуть потверджений або безъ змѣнъ або зъ змѣнами невеликими и неесенціональными. Правдоподôбно до кôнця сего року референты скôнчать свою роботу, а вôдтакъ въ сѣчни або въ лютôмъ наступить потверджене и выйде вôдповѣдна буля. Якъ докладно и помалу идуть такй роботы, доказомъ сего то, що н. пр. рѣшеня провінціонального синоду вôрменьского нинѣ по шести рокахъ ще не оголошенй, а синоду сирійского по трохъ рокахъ ще не пôйшли до друку.

П. Романчукъ порушивъ еще справу заряду духовнои семинаріѣ и замѣтивъ, що вѣсти ходять о обнятю того заряду не Єзуитами але выховаными реформоваными Василіянами. Є. Ексц. Митрополитъ, выразивши ся похвально о зреформованыхъ Василіянахъ, заявивъ, що на настоятеля семинаріѣ давъ мужа свого повного довѣрія (крил. о. Туркевича), отже не може мати причины ему заряду вôдбирати; тая справа взагалѣ не трактувала ся и не трактує ся яко справа актуальна.

Наконець говорено ще о справѣ тучапскôй, а Митрополитъ запевнивъ и выказувавъ прикладами, що вôнъ трактує кождый найменшій случай намѣреного переходу зъ руского обряду зъ найбôльшою скрупулятностію, а въ Римѣ нема нѣякои тенденціѣ до протеґованя такого переходу.

Намъ видить ся, що сй поясненя Є. Ексц. Впреосв. Митрополита повиннй чей кождого успокоити и переконати, якъ ложнй були всѣ вѣсти ширенй москвофілями. Пора бы вже разъ перестати вѣрити всѣмъ махинаціямъ москвофілôвъ, зôрвати зъ ними рѣшучо и на кождôмъ кроцѣ противъ нихъ выступати, бо доки ихъ не позбудемо ся, доки они не щезнуть безъ слѣду, доти не буде у насъ добра.

Переглядъ політичный.

Є. Вел. Цѣсарь выѣзджає на похоронъ кн. Максиміліяна Емануила баварского, брата Єѣ Вел. нашои Цѣсаревои, котрый померъ на замку въ Фельдафінґъ наслѣдкомъ пукненя кровоносныхъ проводôвъ серцевыхъ.

Зъ Вѣдня доносять, що валюта коронова буде, здаєсь, заведена обовязково ажь вôдъ 1 сѣчня 1895 р. а банкноты одноринськовй будуть тогды стягненй.

Страйкъ робôтникôвъ въ копальняхъ вугля въ Кляднѣ въ Чехахъ прибравъ величезнй розмѣры. Зъ Праги прибуло для удержаня въ мѣстѣ и околици порядку 26 жандармôвъ пôдъ командою официра, два баталіоны пѣхоты и баталіонъ стрѣлцѣвъ. Двѣ компаніѣ пѣхоты и баталіонъ стрѣлцѣвъ заняли пôдъ командою полковника Йонака головну площу; двѣ компаніи выслано до Лібушина. Крôмъ того выслано сильнй патролѣ до стереженя поодинокихъ закопôвъ.

Франція все таки не позбула ся клопотôвъ въ Дагомею. Мимо пôвурядовыхъ запеченъ станъ въ сѣмъ краю есть такій, що вымагає новои кампаніѣ. Дагомейцѣ нападають безустанно на французскй кольоніи и не дають имъ спокою. Кажуть, що ґен. Доддеа не вышлють вже другій разъ до Дагомею, а то для того, щобы вôнъ не ставъ занадто популярный.

Дня 10 с. м. вôдбувъ ся торжественный въѣздъ болгарскои княжои пары до Софіѣ. На двôрци зелѣзницѣ повитали княжу пару: міністры, декотрй членъ тѣла дипльоматичного, мѣжъ иншими комісарь турецкій Решідъ-бей и множество народу. Повитанє було дуже величаве. Вечеромъ було цѣле мѣсто красно илюміноване.

Зъ Бѣлграду доносять, що король принявъ вже димісію сербского митрополита Михаила, котрый теперь якъ здає ся осяде въ монастири.

Новинки.

Львôвъ дня 13 червня.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады повѣтовои въ Бôбрцѣ, зъ групы громадъ сѣльскихъ розписано на день 17 липня с р.

— **Курсъ кутя коней.** Дирекція ц. к. школы ветеринаріѣ у Львовѣ подає до вѣдомости, що другій 6-мѣсячный курсъ кутя коней 1893 р. у Львовѣ вôдбуде ся въ речинци вôдъ 1 липня до 31 грудня 1893. Ковальскй челядники, намѣряючй вписатись на згаданый курсъ, повиннй явитись лично дня 30 червня и 1 липня 1893 въ канцеляріи Дирекціѣ и предложити: 1) свѣдоцтво укôнченои зъ добрымъ успѣхомъ народнои школы, и 2) свѣдоцтво правильно вôдбутои науки ковальского ремѣсла и по крайнôй мѣрѣ 2-лѣтнои челядничои практики.

— **Змѣна властителѣвъ.** Мастнôсть Милятинъ, мѣсцевôсть широко звѣстну зъ вôдпустôвъ, обôймаючу около 1500 морґôвъ, купивъ вôдъ дотеперѣшного властителя Ст. Лодиньского презесъ банку краєвого Ип. Богданъ за 308.000 зр. — Мастнôсть Острожецъ, въ повѣтѣ мостискôмъ купивъ п. Трухимъ вôдъ п. Ив. Яницкого за 100.000 зр.

— **Вывертѣли собѣ лихо.** Въ Пилѣ, въ Познаньщинѣ, замкнено недавно тому керницю, въ котрôй була нездорова вода, а почали вертѣти керницю артезійску. Коли сверделъ дôйшовъ до глубины 33 сяжнѣвъ, бухнуло въ керницѣ такъ обильне жерело, що вода почала сплывати до рѣки. Наразъ въ тыждень потôмъ почали пукати муры въ сусѣдныхъ камяницяхъ. Пробовано жерело затамувати, сыпали въ керницю пѣсокъ, камѣнє и т. д., але нѣчого не помагало. Навѣть знатоки спроваджевй зъ Берлина, Ґданьска и Королевця не могли нѣчого порадити. Дня 2 с м. почали дзвонити на грѣ-

---

стѣнами на софахъ и крѣслахъ та читають ґазеты, або дивлять ся передъ себе и о чôмсь думають. О чôмъ они думають, Господь знає, але сидять такъ спокôйно и тихо, якъ бы не живй, що ажь лячно на нихъ дивити ся. Доокола сеѣ ротунды есть множество всѣлякихъ саль, комнатъ и закамаркôвъ, до котрыхъ иде ся сходами въ гору або въ долину и треба тутъ довго, довго побути, щобы зъ тымъ всѣмъ добре познакомити ся, щобы пôзнати всѣ входы и выходы та не заблукати ся. Тутъ, таки въ готели есть склепъ, де продають капелюхи, другій склепъ, де продають циґара, дальше бюро телеґрафічне, продажа білетôвъ зелѣзничихъ, цукорня, літоґрафія, продажа ґазетъ, ба, знайдете тутъ кравця и шевця — словомъ все, чого вамъ въ першôй хвили потреба, закимъ выйдете на мѣсто. Але не конець на тôмъ; тутъ есть и т. зв. „барбершопъ", де наразъ двацять и чотирохъ голярѣвъ та фризіерôвъ голить и стриже гостей. До сего заведеня голярско-фризіерского припирають заразъ купелѣ — лазнѣ уладженй на спосôбъ россійскій и турецкій, есть также и великій басенъ до плываня, о котрôмъ въ кождôмъ готели скажуть вамъ на певно, що то найбôльшій въ цѣлôй Америцѣ. Тутъ есть также окрема саля, де чистять чоботы — у насъ сказали бы „ґлянцують", въ Америцѣ кажуть — „блекують". Тутъ на деревляннôмъ пôдвысшеню стоить вôсѣмь крѣселъ обитыхъ чорною шкôрою, на котрыхъ вôдъ рана до вечера сидять „джентельмены", котрымъ мурины „блекують" ихъ чоботы и черевики таки на нозѣ. Але якъ они то роблять! — зъ правдивымъ американьскимъ артизмомъ. Насамперdroбъ очистить вамъ чоботы, якъ бы то зробила й у насъ перша лѣпша служниця, та на тôмъ не конець. Муринъ такій обхухає вамъ черевикъ зô всѣхъ бокôвъ и ажь тогды зачинає терти его двома щôтками, розтирає вôдтакъ пальцями, хухає знову и тре щôтками, що ажь вамъ нога загрѣє ся и зачинає печи; ажь потôмъ поѣде вôнъ вамъ ще кôлька разôвъ шматинкою по чоботѣ и робота готова — чоботы свѣтять ся якъ зеркало. За то все дає ся муринови лишь 10 центôвъ (25 кр.)

Припустѣмъ, що мы вже скупали ся и дали вычистити собѣ чоботы; теперь заходимо до однои изъ саль до писаня. Тутъ стоять столы и пульты, при котрыхъ сидить вже якихъ пятьдесять людей и мимо неспокою, якій тутъ панує, пишуть листы. И мы собѣ сѣдаємо коло якого стола, пишемо, печатаємо, выносимо на подвôрє до почтовои скринки, зъ вôдки ихъ почта що годины забирає. Вôдтакъ идемо до бюра готелевого, що мѣстить ся также въ ротундѣ, вôддѣлене лишь деревляною решѣткою вôдъ прочои салѣ. Тутъ есть одна касіерка, котра вôдбирає грошѣ, друга, котра выплачує; для дамъ есть окремый „клеркъ" (урядникъ) и для нихъ есть тутъ подôбно якъ и на почтѣ окреме вôконце. Окремый клеркъ вôдбирає ключѣ вôдъ комнатъ або выдає. Урядники въ сѣмъ бюрѣ суть вѣчно занятй и не мають нѣколи спокою. Тутъ робить ся умова:—Чи можу дôстати комнату?— Яку? Чи на ладъ американьскій (разомъ зъ стравункомъ), чи на ладъ европейскій (безъ стравунку)? — А що лѣпше? — На американьскій ладъ. Рôзниця дуже мала. Дамь вамъ комнату разомъ зъ стравункомъ за 4 доляры, а саму комнату почислю вамъ по 2 доляры; за 2 доляры не дôстанете нѣгде три разы въ день ѣсти. — Коли вы въ Шікаґо, то кажете н. пр. Добре, але мушу що дня ити раненько на выставу. — А клеркъ каже вамъ: „Добре, то будете снѣдати на виставѣ; буде для васъ все таки лѣпше. — Ну, добре, то я пристаю на американьскій ладъ. — Well, ось вамъ ключь вôдъ вашои комнаты ч. 584; ваша комната на пятôмъ поверсѣ. А тутъ маєте карту леґітімацiйну для ч. 584 на вступъ до саль, де снѣдають, обѣдають и вечеряють. Тамъ можете рано вôдъ 6 до 11 год. снѣдати, вôдъ 1 до 3 и вôдъ 5 до 7 год. обѣдати а вôдъ 6 до 11 год. вечеряти. Рахунокъ платить ся що тыждня а умова важна до 1 мая; вôдтакъ буде нова умова.

Зъ ч. 584 идемо теперь до нашои комнаты на пятôмъ поверсѣ, отъ такъ высоко якъ н. пр. на самъ вершокъ якои вежѣ. Але не треба нѣчого боятися ся. Американцѣ люде практичнй, де бы имъ хотѣло ся такъ высоко лазити по кôлькадесять разôвъ на день — они ѣздять на найвысшій поверхъ (въ декотрыхъ домахъ въ Шікаґо навѣть ажь на 22-ій поверхъ) пôдносами зваными тутъ „ліфты". Тй ліфты то суть нѣбы клѣтки, котрй день и нôчь то пôдносять ся въ гору, то спускають ся въ долину широкимъ отворомъ, що иде черезъ цѣлый дôмъ ажь пôдъ найвысшій поверхъ, и ихъ

вогу, бо вода въ керницѣ почала заливати пивницѣ сусѣдныхъ камениць. Рôвночасно добачено, що велике озеро въ Новôмъ Шорлинѣ почало опадати. Зъ 12 загроженыхъ домôвъ мусѣли люде выпровадити ся. Рада мѣста призначила 10.000 марокъ (6.000 зр.) на кошты засыпаня выверченои керницѣ.

— **Вѣстямъ про повени** нема кôнця. Зъ Нижнева доносять, що Днѣстеръ выливъ тамъ такъ, що вода стоить на три кільометры широко и сягає ажь пô·ъ село Комарôвку. Часть Нижнева залила вода также. Поля и сѣножати стоять пôдъ водою, комунікація перервана. Повалювало навѣть стовпы телеґрафічнӣ и поперерывало дроты. Въ селѣ Коропинѣ коло Нижнева забрала вода кôлька хатъ и будынкôвъ господарскихъ и залила 40 хатъ такъ, що сягала ажь пôдъ стрѣху. Люде повтѣкали. Тартакъ Берґмана знищило зовсѣмъ. Луку, Мошкôвцѣ и Сѣвку также залило, а въ Луцѣ мусѣли люде изъ 17 хатъ утѣкати; на пасовиску въ Луцѣ забрала вода 14 волôвъ, а за то изъ сусѣдныхъ пасовискъ занесла вода до Луки Луки 80 волôвъ чужихъ. Въ Залѣсцяхъ коло Жидачева, де рѣка Стрый впадає до Днѣстра, вылила вода якъ одно велике море; вода залила всѣ жѣножати а на поляхъ наробила страшеннои шкоды, худоба гине въ браку пашѣ. Комунікація межи Ходоровомъ а Жидачевомъ перервана. Зъ Коломыйщины доносять, що въ Пекурявѣ, Шешорахъ, Пѣстини и Микетинцяхъ наробила повѣнь величезнои шкоды. Селяне, що мешкали недалеко пôдмытыхъ берегôвъ Пѣстиньки, перозбирали свои хаты та побудували собѣ на борѣ колибы зъ дощокъ та гиля и въ нихъ теперь перебувають. Зъ Надвôрнои доносять, що цѣла тамошна околиця представляє оденъ образъ страшеннои нужды Въ самôмъ мѣстѣ плыла вода улицями. Зъ великого мосту на Быстрици осталась лишь половина. Въ Делятинѣ стоять ґрунты пôдъ водою.

— **Выборы до палатъ лѣкарскихъ** у Львовѣ и Краковѣ розписанӣ на день 30 червня с. р. До львôвскои палаты має ся выбрати 13 членôвъ и 13 заступникôвъ а до краковскои 11 членôвъ и 11 заступникôвъ. Лѣкарѣ у Львовѣ и Краковѣ выбирають по 4 членôвъ и 4 заступникôвъ, а лѣкарѣ зъ кождои ґрупы по одному членови и одному заступникови. Выборы мають вôдбувати ся картками, котрӣ у Львовѣ и Краковѣ буде выдавати маґістратъ а на провінціи ц. к. Староства. Кождый выборець має вписати на картцѣ имя члена, взглядно заступника и пôдписати ту карту а вôдтакъ вложити до куверты, заадресуваня: „Карта голосованя дръ ..... до Палаты лѣкарскои" и вôддати єѣ особисто найдальше въ день 30 червня с. р. въ Старостві свого повѣта (у Львовѣ и Краковѣ въ маґістратѣ) або вложити ту куверту ще въ другу и почтою пôслати до староства або до маґістрату. Право до голосованя має кождый лѣкарь управненый до практики лѣкарскои, коли не зрѣкъ ся того права и не зôстає въ чинной службѣ войсковой або при правительственныхъ властяхъ політичныхъ. Выключенӣ суть тӣ лѣкарѣ, що не мають права выбираня и бути выбираными въ громадѣ.

— **Похоронъ польского поета Теофиля Ленартовича** вôдбувъ ся вчера въ Краковѣ зъ великимъ торжествомъ и при величезнôмъ здвизѣ народу. Тѣло покôйника спроваджено ажь зъ Италіѣ. Коли вношено его до мѣста, горѣли на улицяхъ всѣ лѣхтарнѣ и домы були освѣтленӣ.

— **Конець Уніѣ любельскои на Высокôмъ Замку** у Львовѣ усунувъ ся наслѣдкомъ дощѣвъ вôдъ пôвнôчнои стороны. Усунуло ся якихъ 200 фѣръ каменя и землѣ, а спадаюче камѣнє ушкодило плянтаціи на Высокôмъ Замку. При сѣй нагодѣ мусимо зганити поступованє „Дѣла", котре подаючи сей фактъ до вѣдомости, ходило очевидно до „Галичанина" на науку, коли зробило замѣтку: „Така судьба чекає кожду згоду будовану на пѣску!" „Дѣло" прецѣ повинно було зважити, що и такӣ неумѣстнӣ замѣтки не причиняють ся зовсѣмъ до згоды, лишь якъ разъ причиняють ся до того, щобы згода будовала ся на пѣску. Ґазета, котра уважає себе рускою, народною, не повинна воювати такими фразами.

— **Смерть вôдъ грому.** Дня 10 с. м. около 6 год. по полудни пересунула ся понадъ селомъ Звятиномъ въ сокальскôмъ повѣтѣ сильна туча зъ громами. Грôмъ ударивъ въ хату одного селянина и влетѣвши комином до сѣней забивъ тамъ жѣнку того селянина. Хату уратовано вôдъ огню.

— **Самоубійства.** Минувшои ночи въ помешканю ч. 7 при ул. Пôдвалє, вôдобравъ собѣ житє пôдрѣзанемъ горла бритвою, Иванъ Свѣтликъ, лѣтъ 31, товаришь штуки друкарскои. Причиною самоубійства була тяжка недуга грудна и загальный розстрôй нервовый. — Въ церквѣ св. Стефана у Вѣдни вôдобравъ собѣ житє минувшои суботы о 3 год. по полудни якійсь приватный урядникъ выстрѣломъ зъ револьверу. Въ годину по тôмъ посвятивъ зневажену самоубійствомъ церковь еп. Анґереръ на ново.

— **Подяка.** Дня 31 мая вôдбувала ся спôльна маѣвка молодежи школьнои Боринич и Дрогобичь въ лѣсахъ Вп. ґр. Мыцельского. Вертаючу зъ лѣса молодѣжь гостили повною рукою особисто Вп. пп. Мыцельскӣ. За то угощенє дѣтей якъ и за ласкаве позволенє лѣса складаю именемъ молодежи школьнои Высокоповажанымъ ґр. Мыцельскимъ щире „Спаси Бôгъ!" — *Е. Кобилянскій*, учитель.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха** за минувшӣ добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 12 до 12 год. въ полудне дня 13 червня середна теплота була + 17·5° Ц., найвысша + 22·0° Ц. вчера по полудни), найнизша + 9·5° Ц. въ ночи. Барометеръ иде въ гору (765). Вѣтеръ буде змѣнный, слабый, теплота пôднесе ся до + 18·0° Ц., небо буде переважно захмарене, дощу не буде, погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ дня 12 с. м.:** пшениця 8·60 до 9·—; жито 6·25 до 6·70; ячмѣнь 5·20 до 5·80; овесъ 6·50 до 6·80; рѣпакъ 13·— до 13·25; горохъ 5·50 до 8·—; вика 5·— до 5·60; насѣнє льняне 11·75 до 12·—; бôбъ 9·— до 11·—, бобикъ 5·— до 5·50; гречка 8·— до 9·—; конюшина червона 65·— до 72·—; бѣла 70·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 25·— до 26·—; анижъ 36·— до 37·—; кукурудза стара 5.75 до 6·—; нова —·— до —·—; хмѣль 65·— до 70·—; спірітусъ готовый 15·— до 16·50.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 13 червня. Комісія петиційна австрійскои Делеґаціѣ ухвалила по рефератѣ дел. Клюцкого о петиціи въ справѣ ревізіѣ постановъ о становищи резервовыхъ офіцирôвъ до товариствъ студентскихъ резолюцію пôдпираючу ту петицію.

Парижъ 13 червня. Президентъ знову занедужавъ. Въ Монпеліє були знову два выпадки смерти на холеру, а въ Алє два выпадки смерти на холерину.

Петербургъ 13 червня. Царь принимавъ вчера на авдіенціи міністра Ґірса, котрый знову обнимає провôдъ міністерства справъ заграничныхъ.

Римъ 13 червня. Папа именувавъ на конзисторіи пять кардиналôвъ и преконізувавъ богато епископôвъ, Италіянцѣвъ або in partibus infid.

Софія 13 червня. Депутація дамъ болгарскихъ вручила вчера торжественно весѣльный подарунокъ — дорогоцѣнный дідемъ и 130.000 левôвъ (коронъ) на фондъ добродѣйный. Бурмістръ вручивъ въ имени мѣста срѣбный сервісъ столовый.

Парижъ 13 червня. Россійскій амбасадоръ Моренгаймъ упавши потовкъ ся и звихнувъ собѣ ногу. Лѣкарѣ приказали ему якъ найбôльшій спокôй.

Петербургъ 13 червня. Россійска рада державна ухвалила проєктъ закона о заведеню монополю продажи горѣвки въ ґуберніяхъ пермскôй, ужскôй, оренбургскôй и самарскôй; згодила ся также на проєктъ закона въ справѣ поборюваня спекуляціѣ біржевои, въ наслѣдокъ котрои мають найбôльшу страту россійскій фондъ золотый и золотӣ вексли

буває, якъ до якого дому, оденъ два або й три. Стаємо отже на такій пôдносъ и ѣдемо въ гору. По дорозѣ маємо ще часъ прочитати ось таки правила ѣзды ліфтомъ: „Курити не вôльно! Не вôльно говорити до кондуктора! Здоймити капелюхъ, коли дамы въ ліфтѣ! Не входити або не выскакувати передъ часомъ бо то небезпечно! Сказати докладно поверхъ на котрôмъ має ся станути! Не опирати ся о поруче, бо небезпечно!"

Отъ мы станули вже й на пятôмъ поверсѣ. Зъ вôдси ще 482 крокôвъ черезъ довгӣ коритарѣ и всѣлякӣ сходы до комнаты пôдъ числомъ 584. Але бо се не одна комната а властиво три. Въ першôй єсть ванна, де можна зробити собѣ купѣль и всяку иншу выгоду; въ другôй стоять шафы на рѣчи, а сѣньми мѣжь тыми комнатами иде ся до третои великои и высокои, выложенои коврами. Тутъ стоить лôжко таке широке, що могло бы на нѣмъ впоперекъ и пятеро людей спати, софа, два зеркала, умывальня, крѣсла и т. д. Въ умывальни єсть мыло и шѣсть меншихъ и бôльшихъ ручникôвъ а также приладъ, котрымъ можна напустити собѣ студенои и теплои воды. Подôбне урядженє єсть и въ комнатѣ до купелѣ.

Треба тутъ ще й то сказати, що правдивый Американець, коли заѣде до такого готелю, то заходить до своєѣ комнаты лишь на нôчь. Коли хоче що написати, иде до комнаты призначенои до того въ ротундѣ; коли хоче ѣсти, иде до ѣдальнѣ; коли приймає у себе гостей, то въ окремôй комнатѣ призначенôй на то также въ ротундѣ; коли хоче забавити ся, то иде тамъ, де всѣ бавлять ся. Всѣ призначенӣ до того комнаты мѣстять ся на першôмъ поверсѣ; они застеленӣ мягкими коврами, на стѣнахъ высять дорогоцѣннӣ образы, меблѣ, занавѣсы и портіеры, все — зъ шовку. А при тôмъ все одно: чи хтось наймивъ собѣ найпаранѣйшу комнату пôдъ ч. 1, чи хороший комнаты вôдъ ч. 50 до 80 зъ прекрасными малюнками на стѣнахъ, або бѣдненьку комнатку пôдъ числомъ 1012 — всѣ однаковожь сходять ся въ тыхъ самыхъ сальонахъ на обѣдъ и на забаву, на залагодженє интересôвъ та на поговоренє зъ другими; кождый може зôйти собѣ на першій поверхъ до салѣ, де вечеромъ при електричнôмъ свѣтлѣ проходжують ся панове и панѣ въ богатыхъ одежахъ.

Але отъ, коли мы вже на першôмъ поверсѣ, то не завадить заглянути до ѣдальнѣ. Єсть то велика саля, часомъ двѣ и три, одна за другою зъ бѣлыми стѣнами обведеными бо-ками золотыми берегами; ковры тутъ яснӣ, столы застеленӣ бѣлыми обрусами, прикрашенӣ цвѣтами и заставленӣ тоненькою порцеляною. При дверехъ стоить муринъ, котрому треба показати карту леґітимаційну, другій муринъ бере вôдъ насъ капелюхъ и ставить єго мѣжь кôлька сотъ иншихъ, але за кождый разъ, коли потреба, певно єго заразъ знайде; третій муринъ показує намъ мѣсце при столѣ, а четвертый приносить списъ стравъ.

(Дальше буде).

Курсъ львôвскій

зъ дня 13 червня 1893.

	платять зр.	кр.	жадають зр.	кр.
I. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	375	—	—	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	215	—
2. Листы заставнӣ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	101	20	101	90
„ „ 5% выльос. зъ 10% прем.	110	15	110	85
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	100	—	100	70
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт.	100	50	101	20
Тов. кред. 4% I еміс.	98	50	—	—
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	97	50	—	—
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	100	25	100	95
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	98	—	—	—
3. Листы довжнӣ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	—	—	—	—
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемнів. гал. 5%	—	—	—	—
Гал. фонд. проп 4%	97	50	98	20
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
„ „ „ „ 5% II „	102	50	—	—
Позич. кр. зъ р. 1873 по 6%	105	—	—	—
„ „ „ „ 1883 по 4½%	100	30	101	—
„ „ „ „ 1891 по 4%	96	—	—	—
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	23	50	24	—
„ Станіславова	40	—	42	—
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	18	50	19	—
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	12	75	13	25
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	80	5	90
Рубель паперовый	1	29½	1	31—
100 марокъ нѣмецкихъ	59	95	60	45

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Кроховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Косы зъ маркою сѣчкарня

зъ англійскои срѣбнои стали

посылає громадамъ и поодинокимъ господарямъ въ довôльнôй довготѣ **пôдъ ґаранціею** за кожду штуку. Єсли коса не буде такъ добре косити, якъ я обѣцюю, то перемѣнюю косу 5—6; разôвъ.

Одинокій складъ фабричный для Австро-Угорщины

Л. І. ПАТРАХЪ въ СТРЫЮ

въ Галичинѣ

Тотѝ косы суть свѣтовои славы задля своеи легкости, подвôйного гарту, легкого замаху и вытрималости въ кошеню. Ковальце выдержуе кôлька днѣвъ. За одноразовымъ наостреню можь косити 120 до 150 крокôвъ, навѣть найтвердшу гôрску траву.

Довг.:	62	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	120 цтм.
Цѣна:	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1.90	2·00	2·20 зр. ав.

Марморовый камѣнь до остреня косы.

Довгота стм.	18	21	22	25	въ кôнци звычайнѝ брусики мармор.
Цѣна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Посылка найблизшою почтою лише **за готôвку або послѣплатою.**

Осторога передъ фалшôвниками. Правдивѝ Патраха косы суть лише тотѝ, котрѝ мають марку охоронну **сѣчкарня** (докладну пôсля повысшого взôрця) якъ також **выбиту фірму L. J. Patrach.**

Вôдбирати можь лишь впростъ вôдъ **Л. І. Патраха ч.я Стрыю** (Галичина).

Вôдъ 10 кожда одинацята даромъ и одинъ камѣнь. 1

Косы бѣлѝ зъ знакомъ руки зъ найлѣпшои стали по 45 кр., а для кулокъ рôльвичихъ и склепикôвъ цѣны гуртовнѝ;

поручає 69

Болєславъ Цибульскій

складъ товарôвъ зелѣзныхъ

у Львовѣ.

Инсераты

(„оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ принимає лишь „Бюро Дневникôвъ“ **Людвика Пльона**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Бюро оголошень и дневникôвъ

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всѣхъ дневникôвъ

по цѣнахъ ориґінальныхъ.

До

Народнои Часописи, Ґазеты Львôвскои и „Przegląd-y“

може лише се бюро анонсы приймати.

ПРИГОТОВЛЕНЄ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. ВОЙСКОВѝ ШКОЛЫ

почина ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch. Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ кінъ и пр

Проґрамы даромъ.

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЄ

поручає

найновѣйше патентоване начинє кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ зелѣза.

С. Кельсенъ у Вѣдни

поручає

Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетовѝ. — Каналовѝ насады зъ патентовымъ замкненемъ.—Збôрники на воду.— Комплетвѝ уряджения купелевѝ. — Вентіляторы. — Приборы до водотягôвъ, якъ також руры лянѝ и кованѝ. — Помпы, фонтаны и и всякѝ арматуры.

Заступники дла ГАЛИЧИНЫ и БУКОВИНЫ

Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане высылає ся катальоґи.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.